> Wypełnił się czas i przybliżyło się królestwo Boże. Pokutujcie i wierzcie ewangelii.
>
> *— Marka 1:15*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: nawrócenie, wiara, Krolestwo Boga, pokuta

Interpretacja:
Werset Ewangelii *Marka 1:15* jest częścią fragmentu, w którym *Jezus* rozpoczyna swoją ziemską posługę, głosząc *Ewangelię* i czyniąc cuda w imię Boże. W tym wersecie Jezus kieruje do ludzi wezwanie do działania.

Pełnia czasu i Królestwo Boże

Aby zrozumieć znaczenie słów z Ewangelii *Marka 1:15*, należy pojąć biblijny kontekst, w jakim zostały one zapisane. W Starym Testamencie o „Królestwie Bożym" mówi się często jako o przyszłym stanie odkupienia i zbawienia. Prorok Izajasz zapowiadał, że Mesjasz przyniesie ludowi Bożemu czas radości i odnowy (Izajasza 61:1–3).

Rozpoczynając swoją publiczną działalność, Jezus potwierdził, że zapowiadany czas nadszedł, a Królestwo Boże jest bliskie. Jezus nie mówił o królestwie politycznym czy terytorialnym, lecz o duchowym królestwie zbawienia i odkupienia. W Nowym Testamencie królestwo to jest ukazywane zarówno jako rzeczywistość obecna, jak i przyszła; nadeszło ono już w osobie Jezusa, a jednocześnie w pełni urzeczywistni się w przyszłości, gdy Jezus powróci, by ustanowić swoje Królestwo na ziemi.

Wezwanie do nawrócenia i wiary

Jezus ogłosił, że skoro Królestwo Boże jest bliskie, konieczne jest nawrócenie i uwierzenie w Ewangelię. Nawrócenie jest odpowiedzią na Bożą łaskę; wiąże się ono z uznaniem, że grzech oddziela nas od Boga, z gotowością do zmiany sposobu życia oraz z pragnieniem *pojednania z Bogiem przez Chrystusa*. Z kolei wiara to ufność w odkupieńcze dzieło Jezusa na krzyżu oraz przekonanie, *że jest On Synem Bożym i Zbawicielem świata*.

Wezwanie do nawrócenia i wiary jest wezwaniem do zbawienia. Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie nawrócili się i uwierzyli w Niego, by mogli osiągnąć życie wieczne. Nawrócenie i wiara nie są jednorazowym aktem, lecz ciągłym zobowiązaniem i sposobem życia. Każdego dnia musimy odnawiać naszą wiarę w Boga oraz żałować za nasze błędy i grzechy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Jezus, spojrzawszy na nich, powiedział: U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga. U Boga bowiem wszystko jest możliwe.
>
> *— Marka 10:27*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Jezus, cuda, Zbawienie

Interpretacja:
Biblia ukazuje nam, jak ważne jest nieustanne szukanie Boga i pokładanie w Nim całkowitej ufności. Znajduje to odzwierciedlenie w Ewangelii *Marka 10:27*, która uczy nas, że dla Boga wszystko jest możliwe, nawet jeśli dla ludzi wydaje się to niemożliwe.

Co to oznacza, że dla Boga wszystko jest możliwe?

Werset ten pokazuje, że każdą przeszkodę czy trudność napotkaną na naszej drodze można pokonać dzięki Bożej mocy. Bóg sprawuje absolutną władzę nad naszym życiem; gdy polegamy na Nim i powierzamy Mu nasze ciężary, On prowadzi nas właściwą ścieżką.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Jeśli przyjrzymy się własnemu życiu, z pewnością znajdziemy sytuacje, w których czuliśmy się bezsilni, nie wiedzieliśmy, co robić, lub czuliśmy się jak w potrzasku, bez wyjścia. W takich chwilach warto pamiętać, że dla Boga wszystko jest możliwe, i wierzyć, że pomoże On nam znaleźć rozwiązanie. Co więcej, werset ten wzywa nas do budowania bliższej relacji z Bogiem, zachęcając do powierzania Mu wszelkich trosk i do wiary, że może On dokonać w naszym życiu istotnych zmian. Bóg daje nam siłę do pokonywania trudności, gdy w Niego wierzymy i Mu ufamy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Jezus odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam: Nie ma nikogo, kto by opuścił dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, żonę, dzieci lub pole ze względu na mnie i na ewangelię; A kto by nie otrzymał stokrotnie więcej teraz, w tym czasie, domów, braci, sióstr, matek, dzieci i pól, wśród prześladowań, a w przyszłym świecie życia wiecznego.
>
> *— Marka 10:29-30*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: błogosławieństwo, Życie wieczne, Ewangelizacja, prześladowanie

Interpretacja:

W Ewangelii *Marka 10:29–30* znajdujemy słowa *Jezusa* skierowane do *Piotra*, w których zapewnia On, że ci, którzy dla Niego wszystko opuścili, otrzymają o wiele więcej. Przesłanie tego fragmentu jest jasne i bezpośrednie: *musimy być gotowi porzucić wszystko z miłości do Boga*. Co to jednak oznacza w praktyce? Czy aby zostać naśladowcami Jezusa, musimy wyzbyć się naszego majątku?

Jezus mówi tu, że musimy być gotowi poświęcić wszystko – nawet najbliższe relacje i najcenniejsze dobra – jeśli zajdzie taka potrzeba, by móc za Nim podążać. Oczywiście nie oznacza to, że musimy dosłownie pozbyć się całego swojego dobytku, ale musimy być na to gotowi, gdyby pojawiło się takie wezwanie. Jezus naucza, że oddanie Mu musi być naszym priorytetem, nawet jeśli wiąże się to ze sprzeciwem czy prześladowaniami ze strony przyjaciół i rodziny.

Warto zauważyć, że ofiara, o którą prosi Jezus, nie jest daremna. Obiecuje On wielką nagrodę tym, którzy idą za Nim całym sercem. Nagroda za naśladowanie Jezusa przewyższa wszystko, z czego moglibyśmy zrezygnować. Jezus obiecuje nam życie wieczne i bliską relację ze sobą. Co więcej, idąc za Nim, stajemy się częścią Jego Ciała – Kościoła – gdzie możemy doświadczać miłości i wspólnoty z innymi wierzącymi.

Fragmenty te przypominają nam również, że gdy naśladujemy Jezusa, nasza tożsamość nie jest związana z posiadanymi dobrami czy relacjami z ludźmi. Nasza tożsamość zakorzeniona jest *w Chrystusie*, a naszym priorytetem musi być pełnienie Jego woli. Musimy być gotowi zrezygnować ze wszystkiego, co przeszkadza nam w podążaniu za Jezusem całym naszym jestestwem.

Jak zatem możemy odnieść te słowa do naszego codziennego życia?

Po pierwsze, jako naśladowcy Chrystusa musimy być gotowi na poświęcenia dla Niego. Może to oznaczać rezygnację z pewnych znajomości, a nawet poświęcenie własnej wygody. Musimy być gotowi całkowicie Mu zaufać, wiedząc, że On zawsze zapewni nam to, czego potrzebujemy.

Po drugie, musimy pamiętać, że nasza tożsamość znajduje się w Chrystusie, a nie w rzeczach materialnych. Oznacza to, że nasz majątek i relacje muszą być podporządkowane woli Bożej, a nie naszym własnym, egoistycznym pragnieniom. Musimy być gotowi dzielić się tym, co posiadamy, i pomagać potrzebującym.

Wreszcie, musimy pamiętać o obietnicy Jezusa: ci, którzy dla Niego i dla Ewangelii wszystko opuszczą, otrzymają o wiele więcej. Nie możemy kupić szczęścia ani satysfakcji z życia za pomocą dóbr materialnych; jedynie Chrystus potrafi w pełni zaspokoić nasze potrzeby.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i aby dać swe życie na okup za wielu.
>
> *— Marka 10:45*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: pokora, Jezus, ofiara, Zbawienie, służba

Interpretacja:
W Ewangelii *Marka 10:45 Jezus* ogłasza główny cel swego przyjścia na świat: służbę oraz oddanie życia jako okupu za wszystkich. W tym wersecie Jezus zwraca się do swoich uczniów, ucząc ich, że władza i wpływy nie powinny być źródłem pychy czy arogancji, lecz raczej narzędziami służby na rzecz innych. Jezus ukazuje swoim naśladowcom, że prawdziwe przywództwo wyraża się w służbie i poświęceniu dla dobra innych.

Poświęcenie i służba

Kluczowym przesłaniem tego wersetu jest moc służby i poświęcenia. Przez cały okres swojej ziemskiej posługi *Jezus* nie tylko nauczał o miłości i miłosierdziu, ale także konsekwentnie dawał im wyraz w swoich czynach. Uzdrawiał chorych, karmił głodnych i przywracał nadzieję zrozpaczonym. Nawet w obliczu własnej śmierci Jezus pokazał, że służba innym i miłość do nich są dla Niego ważniejsze niż własne życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Jezus mu powiedział: Idź, twoja wiara cię uzdrowiła. Zaraz też odzyskał wzrok i szedł drogą za Jezusem.
>
> *— Marka 10:52*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: wiara, wyzdrowienie, Zbawienie

Interpretacja:
Zanim przeanalizujemy sam werset, warto zrozumieć biblijny kontekst tej historii. W opisywanym fragmencie *Jezus* przebywa w Jerycho, mieście położonym w Dolnej Judei. Przechodząc przez nie, spotyka niewidomego żebraka o imieniu Bartymeusz.

Gdy Bartymeusz dowiaduje się, że w pobliżu jest Jezus, zaczyna wołać o pomoc, pragnąc odzyskać wzrok. Wiele osób z otoczenia Jezusa próbuje powstrzymać żebraka, nakazując mu milczenie. On jednak krzyczy jeszcze głośniej, wierząc, że Jezus go uzdrowi.

W końcu Jezus przywołuje go do siebie i pyta, co może dla niego uczynić. Bartymeusz odpowiada, że chce odzyskać wzrok, na co Jezus mówi: *„Idź, twoja wiara cię uzdrowiła”*. W tej samej chwili Bartymeusz odzyskuje wzrok i dołącza do grupy ludzi podążających za Jezusem.

Wiara i uzdrowienie

Słowa Jezusa skierowane do Bartymeusza – że to jego wiara go uzdrowiła – stanowią dla nas dzisiaj ważne i aktualne przypomnienie. Cud ten ukazuje, jak wielkie znaczenie w życiu chrześcijanina ma wiara.

Aby dostąpić uzdrowienia, nie wystarczy, by Jezus pragnął nas uzdrowić; musimy również wierzyć, że posiada On zarówno moc, jak i wolę, by tego dokonać. Wiara jest kluczowym elementem każdego cudu; pozwala nam uwierzyć, że to, co niemożliwe, staje się możliwe.

Podążanie za Jezusem

Oprócz wątku wiary, fragment ten podkreśla również znaczenie podążania za Jezusem. Po uzdrowieniu Bartymeusz dołącza do grupy osób idących za Jezusem drogą. Postępek ten świadczy o jego *wierze w Jezusa jako Mesjasza* oraz o tym, jak wielkie znaczenie miało to wydarzenie dla jego życia.

Podążanie za Jezusem to coś więcej niż tylko dobre samopoczucie; wymaga ono wytrwałości, wysiłku i oddania. Oznacza gotowość do uwierzenia w Jego moc oraz gotowość do całkowitej zmiany życia w miarę, jak kroczymy drogą wiary.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz od początku stworzenia Bóg uczynił ich mężczyzną i kobietą. Dlatego opuści mężczyzna swego ojca i matkę i połączy się ze swoją żoną; I będą dwoje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, ale jedno ciało. Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza.

> — *Marka 10:6-9*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: ciało, małżeństwo, seksualność

Interpretacja:
Zanim zagłębimy się w znaczenie tych wersetów, warto zrozumieć kontekst, w jakim się pojawiają. W *Marka 10:6-9 Jezus* mówi o małżeństwie i rozwodzie, a także o tym, jak ludzie powinni szanować i czcić związek między mężczyzną a kobietą. Podkreśla znaczenie wzajemnej wierności i oddania, a także stawia czoła faryzeuszom, którzy próbują wystawić Go na próbę trudnymi pytaniami.

Początek stworzenia

Jezus przypomina swoim uczniom o początku stworzenia oraz o tym, jak Bóg powołał do istnienia mężczyznę i kobietę. Zapewnia nas, że to Bóg stworzył ludzkość na swój obraz i podobieństwo, a związek mężczyzny i kobiety jest Bożym zamysłem, któremu towarzyszy Boże błogosławieństwo.

Biblijne znaczenie małżeństwa

Wersety te uczą nas o znaczeniu i świętości małżeństwa. Gdy dwoje ludzi łączy się węzłem małżeńskim, przestają być dwiema odrębnymi jednostkami, a stają się jednym ciałem. Jest to intymna i głęboka więź, którą może zerwać jedynie śmierć. Małżeństwo odzwierciedla Bożą miłość do Jego ludu i jako takie stanowi święte zobowiązanie.

Musimy pamiętać, że związek ten wykracza daleko poza relacje fizyczne, obejmując również wymiar emocjonalny, duchowy i intelektualny. Jeśli pragniemy zdrowego małżeństwa, musimy poświęcać czas i wysiłek naszemu partnerowi oraz dokładać wszelkich starań, by wspierać go w rozwoju relacji z Bogiem. Pielęgnując ten związek, możemy stać się jednym ciałem i prowadzić satysfakcjonujące życie małżeńskie.

Ochrona małżeństwa

Z chrześcijańskiego punktu widzenia małżeństwo jest ustanowioną przez Boga instytucją, którą należy szanować i chronić. Jak mówią te słowa: *„Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza”*. To sam Bóg łączy dwoje ludzi w miłości i wierności, a naszym obowiązkiem jest dbanie o to, by związek ten pozostał silny i trwały. W obliczu trudności i prób, z jakimi mierzymy się w małżeństwie, musimy zawsze pamiętać o znaczeniu naszej wiary. Modlitwa, czytanie Pisma Świętego i udział w życiu wspólnoty kościelnej pomagają nam wzmacniać naszą relację oraz znajdować wsparcie i wskazówki niezbędne do pokonywania wszelkich przeszkód.

Co więcej, w związku z tymi wersetami często pojawiają się liczne pytania. Na przykład: co należy zrobić, gdy w małżeństwie mamy do czynienia z sytuacją toksyczną lub przemocą? Jak pogodzić się z myślą, że Bóg połączył dwoje ludzi, którzy nie odnaleźli szczęścia w swoim małżeństwie? Warto pamiętać, że małżeństwo to sprawa poważna i święta, jednak musimy również realistycznie podchodzić do wyzwań i przeszkód, jakie mogą nas spotkać w życiu. W takich sytuacjach kluczowe jest poszukiwanie pomocy – zarówno profesjonalnej, jak i duchowej – oraz wspólne dążenie do znalezienia skutecznych i pozytywnych rozwiązań.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo zaprawdę powiadam wam, że kto powie tej górze: Podnieś się i rzuć się w morze, a nie zwątpi w swoim sercu, lecz będzie wierzył, że stanie się to, co mówi – spełni się mu, cokolwiek powie.
>
> *— Marka 11:23*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: wiara, serce, zaufanie

Interpretacja:
Jednym z najbardziej poruszających i często przywoływanych fragmentów Biblii jest *Marka 11:23*, która mówi o znaczeniu niezachwianej wiary i ufności Bogu. Fragment ten podkreśla zdolność człowieka do przenoszenia gór dzięki wierze i zaufaniu do Boga.

Analiza wersetu

Fragment ten sugeruje, że jeśli człowiek wierzy w Boga – i wierzy bez cienia wątpliwości w sercu – może dokonać wszystkiego. Innymi słowy, wiara jest bezpośrednio powiązana z Bożą mocą, władzą oraz zdolnością Boga do wspierania nas w realizacji naszych celów i zamierzeń.

Jak ten werset może pomóc czytelnikowi

Fragment ten może okazać się niezwykle pomocny dla osób zmagających się z wątpliwościami co do własnych sił oraz z poczuciem beznadziei. Zamiast poddawać się wątpliwościom, ludzie mogą zaufać Bogu, wierząc, że jest On przy nich i udzieli im wsparcia. Co więcej, werset ten może pomóc w pokonywaniu życiowych przeszkód i uwolnieniu się od sytuacji, w których zewnętrzne okoliczności dyktują nasze działania i myśli.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego mówię wam: O cokolwiek prosicie w modlitwie, wierzcie, że otrzymacie, a stanie się wam.
>
> *— Marka 11:24*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Modlitwa, otrzymywanie

Interpretacja:
Marka 11:24 zawiera obietnicę związaną z wiarą. W tym fragmencie *Jezus* zwraca się do swoich uczniów po tym, jak przeklął drzewo figowe, które nie wydawało owoców. Mówi im, że jeśli będą mieli wiarę i nie będą wątpić, mogą prosić w modlitwie o cokolwiek i to otrzymają. Innymi słowy, jeśli ufamy Bogu i wierzymy w Niego, możemy otrzymać wszystko, o co prosimy.

Pierwsza część tego wersetu mówi nam, że w modlitwie możemy prosić o wszystko. Oznacza to, że Bóg może dla nas uczynić wszystko, jeśli Mu ufamy. Niezależnie od tego, czy potrzeba ma charakter materialny, czy duchowy, możemy przedstawić Bogu każdą prośbę w modlitwie. Modlitwa jest naszą bezpośrednią więzią z Nim, pozwalającą nam wyrazić nasze potrzeby, troski i pragnienia.

Kluczowa kwestia zostaje jednak ujawniona w drugiej części wersetu: *musimy wierzyć, że otrzymamy to, o co prosimy*. Wiara jest fundamentem życia chrześcijańskiego. Jeśli nie wierzymy, że Bóg jest w stanie spełnić naszą prośbę, jak możemy oczekiwać jej realizacji? Wiara pozwala nam wyjść poza naszą obecną sytuację i uwierzyć, że Bóg ma moc zmienić naszą rzeczywistość.

Warto zauważyć, że wiara nie zawsze oznacza, iż otrzymamy dokładnie to, czego pragniemy. Czasami to, co uważamy za potrzebne, nie jest dla nas najlepsze. Co więcej, musimy zrozumieć, że nasze prośby powinny być zgodne z wolą Bożą. Innymi słowy, nasze modlitwy powinny zmierzać ku chwale Bożej i naszemu duchowemu dobru. Bóg pragnie dla nas tego, co najlepsze, a jeśli Mu zaufamy, da nam to, czego potrzebujemy – niekoniecznie to, czego chcemy.

Z drugiej strony, zdarzają się chwile, gdy czujemy, że nasze modlitwy pozostają bez odpowiedzi. Brak odpowiedzi nie oznacza, że Bóg nas opuścił lub nas nie słyszy. Być może wzywa nas do cierpliwości, dając do zrozumienia, że nie nadszedł jeszcze czas na taką prośbę lub że nasze intencje nie są właściwe. Jeśli nadal będziemy Mu ufać i trwać w wierze, w końcu otrzymamy odpowiedź.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy stoicie, modląc się, przebaczcie, jeśli macie coś przeciwko komuś, aby i wasz Ojciec, który jest w niebie, przebaczył wam wasze przewinienia.
>
> *— Marka 11:25*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ojciec, Przebaczenie, Modlitwa, grzech

Interpretacja:
Marka 11:25 ukazuje znaczenie przebaczenia oraz jego wpływ na naszą relację z Bogiem. Werset ten wzywa nas do przebaczenia tym, którzy nas zranili lub obrazili, zanim przystąpimy do modlitwy, niosąc obietnicę, że dzięki temu i my dostąpimy przebaczenia od naszego *Ojca Niebieskiego*.

Dlaczego przebaczenie jest ważne?

Przebaczenie bywa trudne, zwłaszcza gdy doznaliśmy głębokiej krzywdy. Jednak brak przebaczenia może przerodzić się w gorycz, urazę i wrogość, wpływając negatywnie na nasze relacje z Bogiem i innymi ludźmi. Gorycz i uraza potrafią zatruć nasze życie oraz hamować nasz rozwój i zdolność do pójścia naprzód. Dlatego właśnie przebaczenie jest tak istotne.

Co więcej, nie możemy oczekiwać Bożego przebaczenia, jeśli sami nie chcemy przebaczać innym. Przebaczając, uwalniamy się od bólu i gniewu, które wiążą nas z przeszłością, co pozwala nam zmierzać ku lepszej przyszłości. Przebaczenie nie musi oznaczać zapomnienia o tym, co się stało, ani akceptacji postępowania osoby, która nas

skrzywdziła; uwalnia nas ono raczej od ciągłego rozpamiętywania bolesnych wspomnień.

Jak możemy przebaczyć?

Przebaczenie to proces, który może wymagać czasu i wysiłku, jest jednak zawsze możliwy. Musimy zacząć od uznania bólu i gniewu, jakie odczuwamy, pozwalając sobie na ich przeżycie i przepracowanie, zamiast je tłumić. Następnie możemy podjąć świadomą decyzję o przebaczeniu.

Jednym ze sposobów jest modlitwa. Możemy prosić Boga, aby pomógł nam przebaczyć osobie, która nas zraniła. Modlitwa może przynieść nam pokój i ukojenie w trakcie procesu uzdrawiania. Możemy również spróbować spojrzeć na sytuację z perspektywy drugiej osoby, co pomoże nam zrozumieć powody jej postępowania. Empatia pozwala lepiej zrozumieć sytuację i odnaleźć w sercu współczucie niezbędne do przebaczenia.

Wreszcie, w trakcie procesu przebaczania możemy potrzebować rozmowy z kimś bliskim oraz wsparcia. Rodzeństwo, przyjaciel czy psycholog mogą pomóc nam uporządkować emocje i odnaleźć drogę do przebaczenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będziesz więc miłował Pana, swego Boga, całym swym sercem, całą swą duszą, całym swym umysłem i z całej swojej siły. To jest pierwsze przykazanie.
>
> *— Marka 12:30*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Bog, miłość, siła

Interpretacja:

Wiele osób uważa fragment z *Marka 12:30* za najważniejsze przykazanie w Biblii, gdyż stanowi ono podsumowanie istoty tego, czego oczekuje się od wierzących. Mówiąc najprościej, przykazanie to oznacza, że musimy kochać Boga całym swoim jestestwem: *umysłem, ciałem i duszą*. Co jednak tak naprawdę oznacza kochać Go całym sobą?

Kochać Boga całym sercem oznacza powierzyć Mu swoje uczucia i emocje. To ofiarowanie Mu szczerej miłości i oddania.

Kochać Boga całą duszą oznacza oddać Mu swoje życie i złożyć je w Jego ręce. To wyznanie, że należymy do Niego i pragniemy zawsze pełnić Jego wolę.

Kochać Boga całym umysłem oznacza dążyć do głębokiego poznania Go. Musimy zgłębiać Jego Słowo, modlić się i pielęgnować osobistą relację z Nim.

Kochać Boga ze wszystkich sił oznacza poświęcić Mu całą swoją energię i wszelkie zasoby. Musimy starać się służyć Mu i wypełniać Jego wolę w naszym życiu.

W jaki sposób to przykazanie może nam pomóc?

Przykazanie, by kochać Boga całym swoim jestestwem, pomaga nam skupić się na tym, co w życiu naprawdę istotne: *na naszej relacji z Bogiem*. Musimy zawsze pamiętać, by kochać Go ponad wszystko – nawet bardziej niż samych siebie.

W chwilach prób i trudności przykazanie to może stać się źródłem siły i wiary. Świadomość, że Bóg jest z nami, a my kochamy Go całym sobą, daje nam pewność siebie i poczucie bezpieczeństwa niezbędne do pokonania każdej trudnej sytuacji.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A drugie jest do niego podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak samego siebie. Nie ma innego przykazania większego od tych.
>
> *— Marka 12:31*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: prawo, miłość, bliźni, egoizm

Interpretacja:
W *Marka 12:31 Jezus* naucza, że drugim najważniejszym przykazaniem jest *miłowanie bliźniego jak siebie samego*. Nauka ta stanowi naturalne rozwinięcie poprzedniego przykazania: *by miłować Boga całym sercem, całą mocą i całym umysłem*. Jezus wskazuje, że nie ma przykazań ważniejszych od tych dwóch.

Po przeczytaniu tego wersetu wielu może zadać sobie naturalne pytanie: kto jest naszym bliźnim? Jezus odpowiedział na nie w przypowieści o miłosiernym Samarytaninie. W tej historii pewien człowiek zostaje napadnięty i raniony na drodze. Choć mijają go trzy osoby, tylko Samarytanin zatrzymuje się, by udzielić pomocy. Jezus pokazuje, że naszym bliźnim jest każdy człowiek w potrzebie – nawet ten, kto jest nam obcy lub należy do innej religii czy kultury.

Przykazanie miłości bliźniego ma fundamentalne znaczenie dla naszych relacji z innymi ludźmi. Wzywa nas ono, byśmy dostrzegali coś więcej niż tylko dzielące nas różnice i postrzegali wszystkich ludzi jako równych wobec Boga. Praktykowanie miłości bliźniego przekłada się na wiele konkretnych działań w codziennym życiu: niesienie pomocy potrzebującym, okazywanie współczucia cierpiącym, przebaczanie tym, którzy nas skrzywdzili, oraz przyjmowanie postawy służby wobec innych.

Miłość do samego siebie stanowi istotny element przykazania miłości bliźniego. Nie chodzi tu o egocentryzm, lecz o zdrowe poczucie własnej wartości jako człowieka i szacunek dla obrazu Boga, który w sobie nosimy. Jeśli nauczymy się kochać i szanować samych siebie, będziemy mogli okazywać tę samą miłość i szacunek innym.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Miłować go całym sercem, całym umysłem, całą duszą i z całej siły i miłować bliźniego jak samego siebie znaczy więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary.
>
> *— Marka 12:33*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: serce, miłość, rozum, bliźni, ofiara, siła

Interpretacja:
W tym wersecie biblijnym *Jezus* uczy nas, jak ważne jest miłowanie bliźniego jak siebie samego. Według Jezusa jest to ważniejsze niż jakakolwiek ofiara czy całopalenie, jakie moglibyśmy złożyć w imię wiary. Przykazanie miłości bliźniego jak siebie samego jest w Biblii powracającym motywem, a jego znaczenie znajduje odzwierciedlenie w wielu fragmentach, takich jak *Kapłańska 19:18* czy *Mateusza 22:39*. W *Marka 12:33 Jezus* ponownie przywołuje to przykazanie i wzywa nas, byśmy wprowadzali je w życie całym swoim jestestwem.

Jak możemy stosować to przykazanie w naszym codziennym życiu?

Miłowanie bliźniego jak siebie samego nie jest łatwe, ale Jezus daje nam w tym przykład. Znaczną część swojej posługi poświęcił pomaganiu potrzebującym, uzdrawianiu chorych i karmieniu głodnych. Przykazanie to można realizować na różne sposoby. Możemy zacząć od traktowania innych z szacunkiem i godnością, niezależnie od ich pochodzenia, rasy, płci czy przekonań. Musimy być gotowi nieść pomoc potrzebującym oraz okazywać współczucie i życzliwość.

Możemy również wcielać w życie zasadę empatii, traktując innych tak, jak sami chcielibyśmy być traktowani w podobnej sytuacji. Powinniśmy zwracać uwagę na problemy, z jakimi zmagają się inni, i szukać sposobów, by pomóc im w ich rozwiązaniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy będą was prowadzić, żeby was wydać, nie martwcie się wcześniej, co macie mówić, ani o tym nie rozmyślajcie, ale mówcie to, co wam będzie dane w tej godzinie. Nie wy bowiem będziecie mówić, ale Duch Święty.
>
> *— Marka 13:11*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Duch Święty, głoszenie, Duch, troska

Interpretacja:

Jezus mówi Swoim uczniom o przyszłości, w której będą prześladowani za wiarę. Zostaną wydani na karę i będą musieli zmierzyć się z trudnymi chwilami; mogą nawet znaleźć się w sytuacjach zagrażających ich życiu. W obliczu tych strasznych wydarzeń Jezus poucza uczniów, by nie martwili się o to, co powiedzą.

Zapewnia ich natomiast, że przyjdzie do nich *Duch Święty* i w odpowiednim momencie podsunie im właściwe słowa. Innymi słowy, naszym zadaniem nie jest zamartwianie się o to, co przyniesie przyszłość, lecz zaufanie Duchowi Świętemu i zabranie głosu, gdy nadejdzie na to czas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abba, Ojcze, dla ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ode mnie ten kielich. Jednak niech się stanie nie to, co ja chcę, ale to, co ty.
> *— Marka 14:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Wszechmocny, Wielkanoc, Ojciec, Jezus, posłuszeństwo, ofiara

Interpretacja:
Ewangelia *Marka 14:36* przedstawia modlitwę *Jezusa* w Getsemani, tuż przed Jego aresztowaniem i późniejszym ukrzyżowaniem. W tej chwili Jezus odczuwa udrękę i jest przytłoczony tym, co ma nastąpić; modli się do Boga całym sercem, prosząc, by wypełniła się Jego wola.

Kim jest „Abba, Ojcze”?

W tym wersecie Jezus zwraca się do Boga słowami *„Abba, Ojcze”*, co w języku aramejskim oznacza *„Tatusiu, Ojcze”*. Zwrot ten wyraża osobistą więź z Bogiem i odzwierciedla głęboką miłość *Jezusa oraz Jego emocjonalną relację z Ojcem*.

Co oznaczają słowa „dla Ciebie wszystko jest możliwe”?

W tym wersecie Jezus uznaje wszechmoc Boga i Jego zdolność do czynienia wszystkiego, co zechce. Jednocześnie jednak przyjmuje wolę Bożą i poddaje się jej. Stanowi to przykład tego, jak powinniśmy zawsze ufać Bogu, nawet w obliczu trudnych sytuacji.

„Zabierz ode Mnie ten kielich”

„Kielich”, o którym mowa w tym wersecie, odnosi się do gorzkiego doświadczenia, jakie czekało Jezusa: aresztowania, procesu i ukrzyżowania. Jezus nie pragnął tego doświadczyć, a jednak wiedział, że jest to konieczne dla wypełnienia *Bożego planu*

zbawienia. Ukazuje to, że czasem musimy mierzyć się z bolesnymi sytuacjami w ramach szerszego planu, którego nie zawsze w pełni rozumiemy.

„Jednak niech się stanie nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty”

W tym wersecie Jezus okazuje pokorę i poddanie woli Bożej. Wiedział, że Bóg ma plan znacznie większy i ważniejszy niż Jego własne pragnienia czy potrzeby. Jest to dla nas wezwanie, byśmy uczyli się poddawać woli Bożej i jej ufać, nawet wtedy, gdy nie rozumiemy, dlaczego musimy przechodzić przez określone sytuacje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.
>
> *— Marka 16:15*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ewangelizacja, Jezus, posłuszeństwo, świat

Interpretacja:
Ewangelia według św. *Marka 16:15* potwierdza, że każdy wierzący *w Chrystusa* jest zobowiązany do głoszenia Ewangelii innym ludziom na całym świecie. Misja szerzenia przesłania miłości i zbawienia musi zostać w pełni zrealizowana; nie ma już żadnych usprawiedliwień dla lekceważenia tego kluczowego zadania.

Werset ten znajduje się w końcowych rozdziałach Ewangelii według św. Marka, w części znanej jako *„Wielkie Posłannictwo”*. *Jezus* zwraca się tam do swoich uczniów po zmartwychwstaniu i powierza im zadanie niesienia Dobrej Nowiny całemu światu. Posłannictwo to zostało skierowane nie tylko do ówczesnych uczniów, lecz do wszystkich

chrześcijan na całym świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy, będzie potępiony.
>
> *— Marka 16:16*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: chrzest, wiara, sadzic, kara, Zbawienie

Interpretacja:
Biblia jest źródłem nauk i wskazówek, które chrześcijanie starają się wprowadzać w życie codzienne. Jedna z takich wskazówek znajduje się w Ewangelii według św. Marka (16:16). Werset ten podkreśla znaczenie wiary w Boga oraz chrztu dla osiągnięcia zbawienia.

Wiara w Boga

Jednym z kluczowych elementów tego wersetu jest *wiara w Boga*. Pojęcie to stanowi istotę religii chrześcijańskiej, gdyż to właśnie dzięki wierze osiąga się zbawienie. Wiara w Boga jest fundamentem chrześcijaństwa, wyznaczającym kierunek życia wyznawców. Dzięki wierze chrześcijanie dążą do życia pełnego miłości, współczucia i więzi ze *Stwórcą*.

Chrzest

Kolejnym ważnym pojęciem występującym w wersecie *Marka 16:16* jest chrzest. Chrzest to obrzęd religijny symbolizujący odnowę życia wierzącego i jego oddanie Bogu. Jest to akt wyrażający pragnienie życia wypełnionego wiarą i miłością do Boga. Istotne jest nie tylko wierzyć w Boga, ale także dawać temu wyraz poprzez swoje czyny.

Znaczenie zbawienia

Marka 16:16 podkreśla również znaczenie zbawienia. Zbawienie jest kluczowym pojęciem w chrześcijaństwie, stanowiącym ostateczny cel wierzących. Oznacza ono uwolnienie od grzechu i osiągnięcie życia wiecznego w niebie. Należy podkreślić, że zbawienie nie jest czymś, co uzyskuje się automatycznie; trzeba do niego dążyć poprzez wiarę i dobre uczynki.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy Pan przestał do nich mówić, został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.
>
> *— Marka 16:19*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Wniebowstąpienie, niebo, Jezus

Interpretacja:
Markus 16:19 opisuje Wniebowstąpienie *Jezusa Chrystusa*, które nastąpiło po Jego rozmowie z uczniami. Wydarzenie to ma ogromne znaczenie w chrześcijaństwie, gdyż stanowi zwieńczenie zbawczego dzieła *Jezusa* na ziemi.

Dlaczego Wniebowstąpienie Jezusa jest ważne?

Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa jest istotne z kilku powodów. Po pierwsze, stanowi ono świadectwo Jego mocy i boskości, jako że nikt poza Bogiem nie może wstąpić do nieba. Po drugie, Wniebowstąpienie Jezusa potwierdza zakończenie Jego ziemskiej posługi i powrót do *Ojca Niebieskiego*. Po trzecie, Wniebowstąpienie Jezusa otwiera drogę Jego wyznawcom, którzy również pewnego dnia będą mogli wstąpić do nieba.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz on powiedział do nich: Nie bójcie się. Szukacie Jezusa z Nazaretu, który był ukrzyżowany. Powstał, nie ma go tu. Oto miejsce, gdzie go złożono.
>
> *— Marka 16:6*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ukrzyżowanie, Wielkanoc, Jezus, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Biblijny werset *Marka 16:6* opisuje jeden z najważniejszych momentów w życiu *Jezusa*: *Jego zmartwychwstanie*. Wydarzenie to stanowi fundament nauczania chrześcijańskiego, gdyż uosabia zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Na przestrzeni wieków wielu ludzi zgłębiało te wydarzenia i rozważało ich znaczenie, aby lepiej zrozumieć przesłanie pozostawione nam przez Jezusa oraz dowiedzieć się, jak możemy je odnieść do własnego życia.

Jezus zmartwychwstał

Według Ewangelii według św. Marka Jezus został ukrzyżowany, a Jego ciało złożono w grobie. Trzy dni później grupa kobiet towarzyszących Jezusowi udała się do grobu, zamierzając namaścić Jego ciało wonnościami. Po przybyciu na miejsce odkryły, że kamień zamykający wejście został odsunięty, a ciała Jezusa nie było w środku. Wówczas ukazał się im anioł i polecił, by się nie lękały, gdyż Jezus zmartwychwstał i nie ma Go już w grobie.

Zmartwychwstanie: fakt historyczny

Dla wielu osób opis zmartwychwstania Jezusa jest trudny do przyjęcia lub zrozumienia. Tymczasem zmartwychwstanie jest wydarzeniem historycznym, potwierdzonym przez liczne relacje naocznych świadków z tamtej epoki. W tamtych czasach świadectwo kobiet nie cieszyło się wielkim uznaniem; uważano za nie do pomyślenia, by to one mogły być pierwszymi świadkami zmartwychwstania *Mesjasza*.

Mimo to dowody historyczne – będące niepodważalnymi – są zbyt istotne, by je ignorować. Należą do nich liczne spotkania Jezusa z uczniami, oglądanie Jego ran przez apostołów, opisane w różnych Ewangeliach Wniebowstąpienie oraz liczne kazania głoszące prawdę o zmartwychwstaniu.

Przesłanie nadziei

Zmartwychwstanie Jezusa niesie ze sobą przesłanie nadziei, gdyż ukazuje, że śmierć nie jest końcem istnienia. Często lękamy się śmierci i nie wiemy, co kryje się po jej drugiej stronie. Jednak zmartwychwstanie Jezusa daje nam pewność, że życie po śmierci istnieje. Nie musimy bać się śmierci, ponieważ umierając, przechodzimy do życia wiecznego.

Znaczenie zmartwychwstania

Zmartwychwstanie Jezusa to wydarzenie, które wyznacza początek nowej ery w historii ludzkości. Od tego momentu możemy utrzymywać bliską, osobistą relację z Bogiem – co wcześniej było niemożliwe z powodu bariery, jaką stanowił grzech. Jezus wskazał nam drogę do zbawienia, a dzięki Jego ofierze na krzyżu i zmartwychwstaniu możemy dostąpić życia wiecznego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy Jezus szedł w szabat przez zboża, jego uczniowie zaczęli po drodze zrywać kłosy. Wtedy faryzeusze mówili do niego: Spójrz, czemu oni robią w szabat to, czego nie wolno robić? A on im odpowiedział: Nigdy nie czytaliście, co zrobił Dawid, gdy znalazł się w potrzebie i był głodny, on i ci, którzy z nim byli? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatara, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, których nie wolno było jeść nikomu oprócz kapłanów, i dał również tym, którzy z nim byli? Powiedział im także: Szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Dlatego Syn Człowieczy jest też Panem szabatu.
>
> *— Marka 2:23-28*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: chleb, sabat

Interpretacja:
Fragment Ewangelii według św. *Marka (2:23–28)* opisuje spotkanie *Jezusa* z faryzeuszami, podczas którego zakwestionowali oni postępowanie uczniów Jezusa, zrywających kłosy zboża w szabat. Jezus i Jego uczniowie byli głodni i potrzebowali pożywienia. Faryzeusze uważali, że jakakolwiek praca wykonywana w szabat stanowi naruszenie prawa Bożego.

Znaczenie szabatu w Prawie Mojżeszowym

Szabat – zwany również "Szabbat" – to siódmy dzień tygodnia w tradycji żydowskiej, uznawany za dzień odpoczynku i oddawania czci Bogu. Zgodnie z czwartym przykazaniem *(Wyjścia 20:8–11)* należy święcić dzień szabatu oraz powstrzymywać się od pracy i zajęć o charakterze świeckim. Prawo żydowskie zabrania wszelkich form pracy – zarówno fizycznej, jak i umysłowej – w dniu szabatu.

Odpowiedź Jezusa skierowana do faryzeuszów

Jezus gani faryzeuszów za ich nadmierną surowość w podejściu do prawa i przypomina im, że Dawid wraz ze swoimi ludźmi również spożył chleby pokładne, przeznaczone wyłącznie dla kapłanów *(I Samuela 21:1–6)*. Co więcej, Jezus wskazuje, że szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu; innymi słowy, szabat ma być dniem odpoczynku i radości.

Pan szabatu

Jako Syn Człowieczy i zapowiadany Mesjasz, Jezus posiada władzę nad całym stworzeniem. Jest On Panem szabatu, co oznacza, że ma prawo do właściwej interpretacji i stosowania prawa dotyczącego tego dnia. W czasach Jezusa faryzeusze ustanowili szereg dodatkowych przepisów ściśle regulujących przestrzeganie szabatu, przez co zachowywanie prawa stało się raczej ciężarem niż błogosławieństwem.

Jezus przypomniał faryzeuszom i swoim uczniom, że prawo dotyczące szabatu nie miało być ciężarem ani udręką, lecz błogosławieństwem. Celem szabatu jest odpoczynek, oddawanie czci Bogu oraz odnawianie naszych relacji z Nim i z innymi ludźmi.

Wolność w Chrystusie

Jezus nie umniejszał znaczenia szabatu ani prawa go dotyczącego. Uwolnił ludzi od legalistycznego i uciążliwego sposobu przestrzegania szabatu, przypominając, że jego celem jest odpoczynek, oddawanie czci Bogu oraz odnawianie naszych relacji z Nim i z innymi. Wolność w Chrystusie oznacza, że Prawo nie jest środkiem do zbawienia ani sposobem na zjednanie sobie Boga, lecz raczej drogą do okazywania Mu miłości i posłuszeństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale oni, ujrzawszy go chodzącego po morzu, myśleli, że to zjawa, i krzyknęli. Wszyscy bowiem go widzieli i przestraszyli się. Ale on zaraz przemówił do nich tymi słowami: Ufajcie, to ja jestem! Nie bójcie się!
>
> *— Marka 6:49-50*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: odwaga, strach, Jezus, cuda

Interpretacja:
Fragment ten znajduje się w Ewangelii według św. *Marka 6:49–50* i opisuje, jak *Jezus* kroczy po wodzie, zbliżając się do swoich uczniów, którzy podczas burzy znaleźli się na środku jeziora. Widząc Go idącego po wodzie, uczniowie wpadają w przerażenie, biorąc Go za zjawę; wówczas Jezus kieruje do nich słowa otuchy: *„Ufajcie, to ja jestem! Nie bójcie się!”*.

Historia ta ukazuje głębię nauczania Jezusa, które często wprawiało Jego naśladowców w zdumienie. Na pierwszy rzut oka chodzenie po wodzie wydaje się cudownym, lecz drugorzędnym wydarzeniem. Jednakże, zgłębiając symbolikę tego zdarzenia, możemy odnaleźć praktyczne wskazówki dla naszego codziennego życia.

Znaczenie kontekstu

Warto zwrócić uwagę na kontekst tego fragmentu, gdyż niesie on nie tylko przesłanie dodające otuchy, ale także zapewnia o bezpieczeństwie i opiece pośród niepewności oraz lęku. Uczniowie, zaskoczeni burzą, sądzili, że są sami i nikt nie może im pomóc. Tymczasem Jezus przyszedł do nich, krocząc po wodach, które stanowiły dla nich zagrożenie, i w ten sposób ukazał swą moc oraz miłość, jaką ich darzył.

Refleksja nad tekstem

Fragment ten stanowi dla nas ważną lekcję. W chwilach kryzysu, gdy mierzymy się z lękiem lub niepewnością, naturalne jest poczucie bezbronności i bezradności. Jednak Jezus – tak jak był przy uczniach – zawsze jest blisko, nawet gdy Go nie dostrzegamy. Mówi do nas: *„Ufajcie, to ja jestem! Nie bójcie się!”* – co oznacza, że nie musimy się niczego obawiać, gdy jesteśmy z Nim.

Człowiek, który całkowicie ufa Bogu, nie lęka się niczego, wiedząc, że On jest zawsze obecny i gotowy nieść pomoc w każdej chwili, nawet w najtrudniejszych sytuacjach. Gdy drżymy w obliczu przeciwności losu, okazujemy brak wiary w moc, która nas podtrzymuje – moc Bożej miłości i miłosierdzia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy powiedział im: Czy i wy jesteście tak bezrozumni? Czyż nie rozumiecie, że wszystko, co z zewnątrz wchodzi w człowieka, nie może go skalać? Nie wchodzi bowiem do jego serca, ale do żołądka i zostaje wydalone do ustępu, oczyszczając wszystkie pokarmy.
>
> *— Marka 7:18-19*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: ciało, jedzenie, serce

Interpretacja:
W Ewangelii *Marka 7:18–19 Jezus* uznaje wszelki pokarm za czysty, co oznacza, że żaden pokarm sam w sobie nie jest duchowo nieczysty. Nauczanie to stoi w sprzeczności z żydowską tradycją religijną, która wymaga przestrzegania praw i rytuałów dotyczących czystości pokarmów. Jezus naucza również, że prawdziwą czystość i prawość osiąga się

nie poprzez zewnętrzne rytuały, lecz dzięki czystemu i szczeremu sercu.

Znaczenie dla życia osobistego

Wersety te mają ogromne znaczenie dla naszego życia osobistego. Często zbytnio przejmujemy się rytuałami i tradycjami, zamiast skupić się na czystości naszych serc. Jezus przypomina nam, że to nie to, co wchodzi do ciała, czyni nas nieczystymi, lecz to, co wychodzi z serca – na przykład zazdrość, nienawiść, kłamstwo czy pożądliwość. Powinniśmy skupić się na pielęgnowaniu czystego i uczciwego życia wewnętrznego, które prowadzi do właściwych czynów i decyzji w odniesieniu do nas samych i innych ludzi.

Czy te wersety dają przyzwolenie na spożywanie wszystkiego?

Nie, wersety te nie dają przyzwolenia na spożywanie wszystkiego bez ograniczeń. Jezus mówi konkretnie o rytualnej nieczystości pokarmu w kontekście żydowskich tradycji religijnych (takich jak niemycie rąk przed posiłkiem). Istotą tego nauczania jest to, że nieczystymi czyni nas nie to, co wchodzi do ciała, lecz nieczystość serca.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział: Co wychodzi z człowieka, to kala człowieka. Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, cudzołóstwa, nierząd, zabójstwa; Kradzieże, chciwość, niegodziwość, podstęp, wyuzdanie, oko złe, bluźnierstwo, pycha, głupota. Całe to zło pochodzi z wnętrza i kala człowieka.
>
> *— Marka 7:20-23*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: gniew, zlo, duma, oczyszczenie, grzech, pokusa

Interpretacja:
Fragment Ewangelii *Marka 7:20–23* ukazuje, jak wielkie znaczenie mają nasze myśli i czyny. Uczy nas, że złe uczynki nie pochodzą z zewnątrz, lecz rodzą się w naszych sercach i umysłach. Biblia mówi, że serce z natury jest zdradliwe i często sprowadza nas na manowce. Dlatego tak ważne jest, abyśmy strzegli swoich serc i chronili je, nie pozwalając sobie ulec złym myślom czy pragnieniom.

Natura grzechu

Współczesna kultura ma tendencję do przypisywania złych czynów jednostki wpływowi społeczeństwa, wychowania czy czynników zewnętrznych. Jednak przywołane wersety przypominają nam, że negatywne działania w rzeczywistości biorą swój początek w nas samych – w naszych własnych myślach. Oznacza to, że odpowiedzialność za nasze czyny spoczywa wyłącznie na nas i musimy dążyć do tego, by nasze myśli były pozytywne i budujące.

Fragment ten wymienia również czyny wynikające ze złego serca, takie jak cudzołóstwo, rozpusta, morderstwo i inne niegodziwe postępki. Pokazuje nam to, że jeśli nie będziemy czuwać nad swoimi umysłami i sercami, ryzykujemy zejście na mroczne ścieżki, które oddalają nas od prawdy i dobra.

Przemiana serca

Mimo że mamy skłonność do grzechu, nie oznacza to, iż musimy tacy pozostać. *Jezus* przyszedł i umarł na krzyżu, abyśmy mogli otrzymać przebaczenie grzechów i stać się nowymi stworzeniami. Oferuje nam szansę na uzyskanie nowego serca – czystego i nieskażonego grzechem. Ta przemiana serca jest nieustannym procesem, który wymaga naszego aktywnego udziału.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Potem przywołał do siebie lud wraz ze swoimi uczniami i powiedział do nich: Ktokolwiek chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i idzie za mną.
>
> *— Marka 8:34*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ukrzyżowanie, podazac, Jezus, Zbawienie, egoizm

Interpretacja:
Ewangelia Marka została napisana z myślą o wierzących pochodzenia pogańskiego, z których większość nie znała religii żydowskiej. Marek pragnął w swojej Ewangelii ukazać *Jezusa jako Syna Bożego* oraz podkreślić konieczność pójścia za Nim i utrzymywania z Nim osobistej więzi. W ósmym rozdziale Jezus przebywa w Galilei wraz ze swoimi uczniami; dokonuje tam kilku cudów, a następnie naucza o kosztach naśladowania Go.

Cena uczniostwa

W wersecie 34. *Jezus* gromadzi tłum oraz swoich uczniów i mówi im, że jeśli chcą za Nim pójść, muszą wyprzeć się samych siebie, wziąć swój krzyż i Go naśladować. Jest to fundamentalna nauka chrześcijaństwa, oznaczająca wyrzeczenie się własnej woli oraz podjęcie decyzji o podążaniu za Jezusem w każdym aspekcie życia. Dla wielu chrześcijan werset ten może być trudny do przyjęcia, gdyż wiąże się z wyrzeczeniem się siebie i świadomym wyborem naśladowania Jezusa. Oznacza to konieczność odłożenia na bok własnych pragnień i ambicji, aby móc wypełniać wolę Bożą.

Wyrzeczenie się siebie

Zwrot „wyprzeć się samego siebie” stanowi wezwanie do porzucenia egoizmu i skupienia się na służbie Bogu oraz bliźnim. Zamiast dążyć do osobistej wygody i realizacji własnych

ambicji, musimy być gotowi zrezygnować z zaspokajania własnych potrzeb dla dobra innych. Taka postawa służby odzwierciedla miłość *Chrystusa* do nas i pozwala nam prowadzić pełne, wartościowe życie.

Wzięcie swojego krzyża

„Wzięcie swojego krzyża” oznacza ofiarę i cierpienie, jakie wiążą się z naśladowaniem Jezusa. Krzyż był narzędziem tortur i śmierci; zatem wzięcie krzyża oznacza gotowość na przyjęcie cierpienia i prześladowań z powodu wiary. Postępując w ten sposób, idziemy śladami Chrystusa i możemy mieć pewność, że On jest z nami zawsze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mojego powodu i dla ewangelii, ten je zachowa.
>
> *— Marka 8:35*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Ewangelizacja, życie, Zbawienie

Interpretacja:
W Ewangelii *Marka 8:35 Jezus* przedstawia jedno ze swoich najbardziej znanych pouczeń. Werset ten skłania do ważnych przemyśleń na temat życia i zbawienia, a także roli, jaką odgrywają w nich Jezus i Ewangelia.

Co oznacza ten werset?

W tym fragmencie *Jezus* mówi o tym, jak ważne jest, by nie kurczowo trzymać się własnego życia, lecz raczej je oddać, aby móc za Nim podążać. Wzywa nas do oddania

życia *„z powodu Niego i Ewangelii”*, co oznacza życie skoncentrowane na Chrystusie i Jego przesłaniu. I właśnie na tej drodze odnajdziemy „zbawienie”.

„Zbawienie” oznacza tu nie tylko życie wieczne, ale także życie pełne i wartościowe już w tym świecie. Jeśli kurczowo trzymamy się własnego życia, tracimy szansę na pełne życie *w Chrystusie* i doświadczenie zwycięstwa, jakie płynie z takiego oddania siebie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na swojej duszy poniósł szkodę?
>
> *— Marka 8:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: chciwość, życie, materializm, świat

Interpretacja:
Na pierwszy rzut oka werset z Ewangelii *Marka 8:36* może skłaniać do refleksji nad znikomością dóbr doczesnych i potrzebą przykładania większej wagi do sfery duchowej. Co jednak ten werset naprawdę dla nas oznacza i jak możemy odnieść go do naszego życia?

Zyskać świat, a utracić duszę

Pytanie, które *Jezus* zadaje w tym wersecie, jest niezwykle jasne. Innymi słowy: jaką wartość mają dobra materialne i posiadane rzeczy, jeśli zaniedbujemy to, co najważniejsze – *naszą duszę*?

Łatwo wpaść w pułapkę przeceniania tego, co posiadamy w świecie materialnym, wierząc, że przyniesie nam to upragnione szczęście i spełnienie. Jeśli jednak zaniedbamy duszę i nie nadamy należytego znaczenia naszemu życiu duchowemu, nie zaznamy prawdziwego pokoju ani szczęścia, których tak bardzo pragniemy.

Wartość naszej duszy

Słowa Jezusa zawarte w tym wersecie ukazują prawdziwą wartość naszej duszy. Jest ona naszym najcenniejszym skarbem i powinniśmy o nią dbać całym sobą. To właśnie dusza pozwala nam łączyć się z tym, co boskie – z Bogiem – oraz odkrywać sens naszego życia.

Posiadanie duszy odróżnia nas od innych istot żywych i czyni nas wyjątkowymi; dzięki niej możemy dokonywać wyborów oraz prowadzić pełne, wartościowe życie. Dlatego musimy troszczyć się o stan naszej duszy, pielęgnować ją i dbać o to, by pozostawała w pokoju i harmonii z naszym życiem oraz otaczającym nas światem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jezus mu powiedział: Jeśli możesz wierzyć. Wszystko jest możliwe dla tego, kto wierzy.
>
> *— Marka 9:23*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: wiara, wyzdrowienie, cuda

Interpretacja:
Werset *Marka 9:23* stanowi jedno z najbardziej poruszających i inspirujących stwierdzeń w Biblii. Te słowa *Jezusa* wyraźnie wskazują, że wiara w Boga jest kluczem do pokonania wszelkich przeszkód napotykanych na życiowej drodze; dla ludzi wierzących nie ma

rzeczy niemożliwych.

Warto przede wszystkim zauważyć, że werset ten pojawia się w kontekście uzdrowienia dziecka opętanego przez złego ducha, którego uczniowie Jezusa nie zdołali uzdrowić. Gdy ojciec chłopca zwrócił się do Jezusa o pomoc, On odpowiedział właśnie tymi słowami. Odpowiedź ta skłania nas do refleksji nad znaczeniem silnej i niezachwianej wiary w Boga. Często stajemy w życiu przed trudnymi sytuacjami, które wydają się niemożliwe do pokonania, jednak dzięki wierze w Boga i Jego moc możemy osiągnąć to, co wcześniej wydawało się nieosiągalne.

W dzisiejszym świecie, pełnym niepewności i ciągłych zmian, łatwo jest stracić wiarę i optymizm. Jednak właśnie w takich chwilach musimy pamiętać: jeśli potrafimy uwierzyć, wszystko staje się możliwe. Musimy zachować ufność i nadzieję w Bogu oraz dokładać wszelkich starań, by umacniać naszą wiarę poprzez modlitwę i lekturę Pisma Świętego.

Co więcej, werset ten nie tylko wzywa nas do wiary w Boga, ale także uczy o potędze ludzkiego umysłu. Jeśli bowiem potrafimy uwierzyć, to wszystko, co staje się możliwe dla naszego umysłu, staje się również możliwe dla naszego ciała i otoczenia. Dlatego musimy zwracać uwagę na nasze słowa i myśli, dbając o to, by były one pozytywne i konstruktywne. Jeśli zmienimy nastawienie i przyjmiemy postawę wiary, możemy dokonać w życiu wielkich rzeczy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A usiadłszy, zawołał dwunastu i powiedział im: Jeśli ktoś chce być pierwszy, niech będzie ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich.
>
> *— Marka 9:35*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: pokora, Jezus, służba, zrozumienie

Interpretacja:
Fragment *Marka 9:35* ukazuje naukę skupioną na pokorze i znaczeniu służby bliźnim. *Jezus* zasiada wraz z uczniami i mówi im, że pragnienie bycia pierwszym lub najlepszym może prowadzić do próżności i pychy – cech szkodliwych dla wiary człowieka i jego relacji z Bogiem. Zamiast tego Jezus wzywa ich, by stawali się sługami wszystkich, odkładając na bok własny egoizm i troszcząc się o dobro innych.

Pokora w Biblii

Pokora jest w Biblii motywem powracającym i uznawana jest za istotną cnotę chrześcijańską. Sam Jezus jest postrzegany jako doskonały wzór pokory; służył innym, rezygnując z własnej czci i prestiżu. W *Filipian 2:3–4* czytamy: *„Nie czyńcie nic z kłótliwości ani z próżnej chwały, lecz w pokorze uważajcie jedni drugich za wyższych od siebie. Niech każdy dba nie tylko o to, co jego, ale i o to, co innych”*. Fragment ten przypomina nam, że pokora wiąże się z przedkładaniem dobra innych nad własne interesy.

Znaczenie służby

Jezus naucza, że służba bliźnim jest kluczowym sposobem okazywania pokory. W *Jana 13:14–15 Jezus* obmywa nogi swoim uczniom i mówi do nich: *„Jeśli więc ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi i wy powinniście sobie nawzajem myć nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy czynili tak, jak ja wam uczyniłem”*. Ten akt służby stanowi wymowny przykład pokory Jezusa, który dobrowolnie podjął się służby, by ukazać uczniom jej znaczenie oraz wartość pokory. Jako naśladowcy *Chrystusa*, my również jesteśmy powołani do służby innym oraz do rezygnacji z własnej wygody i pychy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*